

Vonnisnummer / Griffienummer 2025 / 908
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 25 maart 2025
Naam van de beklaagden
Systeemnummer parket 20CO34409 Rolnummer
Notitienummer parket GE64.L9.1403/2020

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDEN:

1.

geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

eerste beklaagde, bijgestaan door meester

advocaat te

2.

RRN

geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

tweede beklaagde, bijgestaan door meester

advocaat te

3.

met maatschappelijke zetel gevestigd te
ingeschreven onder het ondernemingsnummer
BTW-nummer:
Actief Normale toestand

derde beklaagde, vertegenwoordigd door meester

advocaat te

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A schending exploitatie- en vergunningsvoorwaarden

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd, namelijk

artikel 5.9.2.2.

§1. Permanente opslagplaatsen van vaste dierlijke mest buiten de stal dienen voorzien te zijn van een vloer uitgevoerd in verhard materiaal. De vloer moet mestdicht zijn. Indien nodig dient de mestdichtheid verzekerd te worden door een mestbestendige afdichtingslaag.

Deze opslagplaatsen moeten langs drie zijden omgeven zijn door mestdichte wanden van voldoende hoogte die aan dezelfde eisen voldoen als deze gesteld aan de vloer. De vierde zijde moet dermate aangelegd zijn dat de afspoeling van het drain- en regenwater uit deze permanente opslagplaats niet mogelijk is.

§2. De vloer is zodanig uitgevoerd dat dunne mest en afvloeiwat er worden opgevangen en verzameld in mestdichte, gesloten opslagruimten (aalputten).

De plaatsing wordt zo gekozen dat het risico op verontreiniging van oppervlaktewater maximaal wordt beperkt. (...)

meer bepaald de mest niet te hebben opgeslagen in een aan 3 zijden ommuurde mestvaalt en geen voorzieningen met betrekking tot de afvoer van mestsappen te hebben genomen waardoor deze vrij konden indringen in de bodem

{art. 5.4.9. § 1 en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid}

te n de periode van 19 februari 2020 tot en met 8 juli 2022 (OK 1, st. 32, 80, 84, 90)

door

B geheel of gedeeltelijk wijzigen van hoofdfunctie van bebouwd onroerend goed zonder of in strijd met een geldige vergunning met verzwarende omstandigheden

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

Op het perceel gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van geboren en van
geboren beiden wonende te

in agrarisch gebied de hoofdfunctie te hebben gewijzigd van land- en tuinbouwbouw in de ruime zin naar wonen

{art. 4.2.1., 6°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke

Ordering ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Wat betreft met de omstandigheid dat het in artikel 6.2.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of een andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep.
(art. 6.2.1. lid 2 en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

te tussen 1 januari 2022 en 25 februari 2022, op een niet nader te bepalen datum
(OK 2, st. 6, 53, 72, 83, 159, 166)
door

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 21 augustus 2024 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

VOORAFGAANDELIJK

Verbeter de dagvaarding zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

1. zijn gelegen in agrarisch gebied. Eerste en tweede
beklaagde huurden vroeger een woning op het adres alwaar zij woonden.

Op het adres _____ was vroeger een landbouwbedrijf gevestigd. Eerste en tweede beklagde verkregen een vergunning om dit landbouwgebouw te verbouwen en de bestemming te wijzigen naar kinderopvang. In tegenstelling tot de verkregen vergunning van 18 maart 2019 werd het gebouw volledig gesloopt en werd er gestart met een nieuwbouw. De werken werden stilgelegd. Een regularisatieaanvraag voor nieuwbouw werd ingediend en goedgekeurd door de deputatie op 25 februari 2021. De oppervlakte voor kinderopvang was beperkt tot 100 m².

De rest was opslagruimte. De functiewijziging voor opslag in functie van de zelfstandige activiteit van de bouwheer (ondernemer in het uitvoeren van omgevingswerken en grondwerken) werd echter uitgesloten van vergunning.

Op 25 mei 2022 werd door de politie vastgesteld dat eerste en tweede beklagde samen met hun kinderen woonden in het deel dat bestemd was geweest voor opslagruimte. Zij hadden een verzoek tot inschrijving ingediend bij het gemeentebestuur. De opslagruimte bleek niet gebouwd, maar wel een woning voor permanente bewoning.

Op 3 maart 2022 werden nieuwe bewoners ingeschreven op het adres _____

Op 26 augustus 2022 werd architect _____ verhoord. Hij verklaarde totaal niet op de hoogte te zijn van de omvorming van het magazijn naar zonevreemde woning. Zijn toezicht beperkte zich tot de ruwbouwwerken. Het was duidelijk voor de bouwheer dat een woning niet kon op de site. Hij was van mening dat hij niet verantwoordelijk was voor de functiewijziging zonder zijn medeweten.

Op 1 februari 2023 werden eerste en tweede beklagde samen verhoord. Ze verklaarden dat ze woonden op nummer _____. Het was hun bedoeling om eerst het kinderdagverblijf te exploiteren zoals nu en in een later stadium door dezelfde architect een functiewijziging te laten aanvragen tot woning. Dit was echter nooit gebeurd. Hun huurwoning werd intussen verkocht en is nu bewoond door de nieuwe eigenaar.

Ze gingen een raadsman raadplegen en vroegen hiervoor enig respijt.

Op 15 februari 2023 was de toestand nog ongewijzigd.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert het herstel in oorspronkelijke staat, namelijk het ongedaan maken van de functiewijziging en het aanpassen van de toestand conform de plannen en dit binnen een termijn van 12 maanden en onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging per veroordeelde.

De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering las de herstellvordering als het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken conform de vergunning van de deputatie van 25 februari 2021.

De Hoge Raad gaf een positief advies. De residentiële bewoning en het uitsmeren van het bewoningsprogramma over én de oorspronkelijke hoeve woning (nr. _____) én het kwestieuze bijgebouw op de site, leidt tot een schaalgrootte die op vlak van residentiële bewoning van een onaanvaardbaar niveau is binnen de aanwezige landelijke omgeving met enkele landbouwbedrijven en zonevreemde woningen.

2. Naar aanleiding van het dossier stedenbouw werd vastgesteld op 19 februari 2020 dat _____ een inrichting voor landschapsverzorging, op de site mest opslaat in een niet _____

ommuurde voorziening en er tevens geen opvang is van meststoffen. Tevens waren er problemen met opslag van afvalstoffen.

Bij hercontrole op 3 maart 2021 gebeurde de mestopslag nog steeds niet conform de VLAREM regelgeving.

Tweede beklaagde beloofde meermaals om alles in orde te brengen.

Bij hercontrole op 10 februari 2022 bleek de mestopslag nog steeds niet te voldoen. Er werd ter plaatse met eerste beklaagde afgesproken dat dit conform zou zijn tegen 1 mei 2022.

Op 8 juli 2022 was de mestopslag nog ongewijzigd. Eerste beklaagde stelde dat er een omgevingsvergunning werd ingediend en zij de beslissing wensten af te wachten.

Op 1 augustus 2022 werd het dossier onvolledig verklaard wegens het niet aanbrengen van extra informatie.

2. Bespreking van de schuldvraag

1. Tweede en derde beklaagde moeten zich verantwoorden wegens het schenden van de exploitatievoorwaarden door de opslag van vaste mest in een niet conforme mestvaalt, namelijk in een mestvaalt zonder drie mestdichte wanden en zonder voorziening voor afvoer van meststoffen in de periode van 19 februari 2020 tot en met 8 juli 2022.

Eerste en tweede beklaagde moeten zich verantwoorden wegens een functiewijziging zonder vergunning, namelijk in agrarisch gebied de hoofdfunctie land- en tuinbouw gewijzigd te hebben naar wonen tussen 1 januari 2022 en 25 februari 2022 met de verzwarende omstandigheid dat tweede beklaagde een beroep uitoefent in vastgoed.

Beklaagden hebben geen betwisting gevoerd over hun schuld. Wat de onvergunde functiewijziging betreft stellen zij dat zij foutief waren geïnformeerd door de omgevingsdienst van die hen zou gezegd hebben dat er mogelijkheid was om bij het vergunde kinderdagverblijf een zorgwoning te creëren. Wat de mestopslag betreft wijzen zij er op dat het slechts om een beperkte hoeveelheid mest ging afkomstig van twee paarden en een pony.

2. Krachtens artikel 20 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering vervalt de strafvordering tegen rechtspersonen door afsluiting van vereffening. De strafvordering kan daarna nog worden uitgeoefend indien de rechtspersoon rechtstreeks is gedagvaard ten gronde voor het verlies van de rechtspersoonlijkheid. Op 6 februari 2025 werd makers ontbonden en vereffend. Nu deze vereffening plaatsvond nadat de werd gedagvaard, kan de strafvordering nog steeds worden uitgeoefend.

3. Gelet op de duidelijke vaststellingen en nu deze ook niet werden betwist zijn alle tenlasteleggingen bewezen.

Uit de foto's blijkt dat de hoeveelheid mest niet zo gering was en de opslag ondanks aanmaningen lange tijd op niet conforme wijze gebeurde. Dit terwijl nu blijkt dat er in de buurt een gemakkelijke andere oplossing was.

De rechtbank kan de zogenaamde goede trouw en verschalkte verwachtingen van eerste en tweede beklaagde niet volledig bijtreden. Zij kochten indertijd een perceel gelegen in agrarisch gebied. Deze bestemming zal mee de prijs bepaald hebben en dus lager geweest zijn. Zij verkregen een vergunning voor een verbouwing maar zetten in de plaats zonder vergunning een dure nieuwbouw. Hieruit blijkt reeds dat beklaagden zich van de vergunningsplicht weinig aantrokken. Deze nieuwbouw werd uiteindelijk wel geregulariseerd maar in de vergunning werd zeer uitgebreid ingegaan op zonevreemde problemen en zelfs opslag in het kader van de zelfstandige activiteit van tweede beklaagde werd uitdrukkelijk uitgesloten als bestemming van de nieuwbouw. Zonder eerst een vergunning voor wonen of een zorgwoning te proberen aan te vragen, werd vastgesteld dat de woning was ingericht en eerste en tweede beklaagde er met hun gezin hun intrek hadden genomen.

In het verslag van 8 juli 2022 opgemaakt door de gemeentelijke omgevingsambtenaar staat dat aan beklaagden reeds bij het opstarten van het eerste vergunningsdossier voor de kinderopvang duidelijk werd gesteld dat het gebouw zich bevond in agrarisch gebied en de zonevreemde afwijkingsbepalingen werden hen duidelijk medegedeeld zodat het voor hen duidelijk was dat een nieuwe woonentiteit niet mogelijk was. Zowel uit de bouwplannen, de ingewonnen adviezen als de adviezen van de omgevingsambtenaar blijkt dat nooit sprake is geweest van het vestigen van een woonfunctie in het gebouw voor kinderopvang.

Er zijn geen vernuftige opzoekingen nodig om te achterhalen dat een zorgwoning bedoeld is voor hulpbehoevende personen en totaal niet gelijk te stellen is met een gewone woonentiteit.

Het is begrijpelijk dat het een harde dobber is wanneer men moet vaststellen dat alle financiële investeringen dreigen nutteloos te worden en niet kunnen gevaloriseerd worden. Blijkbaar hebben eerste en tweede beklaagde erop gegokt dat alles wel nadien zou geregulariseerd worden indien zij de overheid voor voldongen feiten zouden stellen en zij in agrarisch gebied een mooie meerwaarde zouden kunnen creëren.

4. Voor de rechtbank is ondanks de betwisting de verzwarende omstandigheid in hoofde van tweede beklaagde wel degelijk bewezen. Met de personele verzwarende omstandigheid van artikel 6.2.1 lid 2 VCRO worden alle personen bedoeld die een beroep of een bedrijvigheid uitoefenen in verband met het bouwwezen in de ruimste betekenis van het woord. Tweede beklaagde had een zelfstandige activiteit als bouwheer (onderneming in het uitvoeren van omgevingswerken en grondwerken). Hij was bestuurder van net onder meer als doel het plaatsen van omheiningen, kleine bouwconstructies, het leggen van opritten en parkings. Dit betreffen wel degelijk activiteiten met betrekking tot het bouwen van onroerende goederen. Van dergelijke personen wordt terecht een grotere kennis en voorzichtigheid verwacht bij vergunningsplichtige handelingen.

3. Straftoemeting

1. De rechtbank legt voor tweede beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de in zijn hoofde bewezen feiten samen.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden, de eventuele strafverzwarende factoren en het strafverleden van beklaagden alsook met de sociale situatie van eerste en

tweede beklaagde zoals die onder meer blijkt uit de gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2. De feiten zijn objectief ernstig. Eerste en tweede beklaagde stoorden zich niet aan de vergunningsplicht en wijzigden in agrarisch gebied de hoofdfunctie van land- en tuinbouw naar wonen zonder vergunning. Reeds eerder hadden zij een nieuwbouw geplaatst zonder vergunning en ook nadien trokken zij zich dus niets aan van de vergunningsplicht en de bescherming van de landelijke omgeving. Zij plaatsten hiermee hun persoonlijke belangen boven het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening.

Tweede en derde beklaagde zorgden niet voor een correcte opslag van mest waardoor verontreiniging van het milieu mogelijk was. Ook na verschillende interventies conformeerden beklaagden zich niet.

3. Eerste beklaagde is jaar oud en heeft nog een blanco strafverleden. De gunst van de opschorting, zoals door eerste beklaagde gevraagd, zou een onvoldoende signaal zijn om eerste beklaagde de ernst van haar gedrag te doen beseffen. Er is ook nog steeds geen herstel. Uit niets blijkt dat de hierna opgelegde geldboete op onevenredige wijze de sociale declassering van eerste beklaagde zou veroorzaken of haar sociale reclassering in het gedrang brengen.

Tweede beklaagde is jaar oud en werd reeds vier maal veroordeeld voor verkeersinbreuken. De hierna bepaalde geldboetes voor eerste en tweede beklaagde zijn passend. De rechtbank zal een deel van de geldboetes met uitstel opleggen gelet op de overige financiële gevolgen van het misdrijf, het herstel met betrekking tot de mestvaalt en rekening houdend met het nog gunstig strafverleden van eerste beklaagde.

De eerste beklaagde en tweede beklaagde voldoen aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

Derde beklaagde werd opgericht in 2005 en is thans vereffend. had een blanco strafverleden. Gelet op de beperkte ernst van het bewezen misdrijf, het thans bereikte herstel, het blanco strafverleden en nu niet blijkt dat de vereffening gebeurde om te ontsnappen aan rechtsvervolging, zal de rechtbank derde beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling verlenen zoals werd verzocht.

HERSTEL

1. Beklaagden tonen aan dat de mestvaalt thans niet meer voor de opslag van mest wordt gebruikt zodat de rechtbank niet overgaat tot het ambtshalve bevel tot herstel conform artikel 16.6.6 DABM.

De rechtbank stelt vast dat de onvergunde functie nog niet ongedaan werd gemaakt. Beklaagden wonen nog steeds in

2. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert het herstel door het ongedaan maken van de doorgevoerde functiewijziging en het aanpassen van de toestand conform de vergunde plannen.

Eerste en tweede beklaagde menen dat de herstelvordering kennelijk onredelijk is omdat de site sowieso al zonevreemd is, zij niet correct werden voorgelicht, het herstel een financiële aderlating is en er in de buurt nog zonevreemde woningen zijn.

3. De rechtbank is van oordeel dat de herstelvordering niet gesteund is op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. De herstelvordering werd zeker door de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering grondig getoetst. Dat het kinderdagverblijf reeds zonevreemd is, is geen argument om dan maar alle zonevreemde functies toe te laten, eerder integendeel. Het kinderdagverblijf verkreeg bovendien een vergunning en er werden verschillende voorwaarden aan verbonden. Zoals eerder reeds gesteld maken eerste en tweede beklaagde het niet geloofwaardig dat zij op een betrouwbare wijze verkeerd werden voorgelicht. Uit het strafdossier blijkt eerder dat zij eigengereid en bewust meermaals zonder vergunning handelden. De financiële aderlating hebben zij hierdoor aan hun eigen gedrag te danken en dit nadeel weegt niet op tegen het voordeel voor de goede ruimtelijke ordening bij het ongedaan maken van de woonfunctie. In de buurt zijn er inderdaad nog woningen aanwezig maar dit zorgt niet voor een recht om nog meer woningen toe te laten. Dit zou het landelijke karakter van de omgeving immers doen verdwijnen.

De schade die door het bouw misdrijf is berokkend aan de goede ruimtelijke ordening, kan slechts worden opgeheven door het uitvoeren van aanpassingswerken. Eveneens blijkt hieruit dat het betalen van een meerwaarde niet volstaat als herstelmaatregel.

Nu eerste en tweede beklaagde in het verleden talmde om tot het herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van beklaagden om tot herstel over te gaan indien regularisatie niet mogelijk is. Rekening houdend met de problematiek om een gunstige koper te vinden, voorziet de rechtbank in een hersteltermijn van twee jaar.

De lange tijd sedert dewelke beklaagden al konden overgaan tot het herstel van de plaats en de ruime termijn welke hen hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

De rechtbank machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer beklaagden dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen (art. 6.3.4, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklaagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 39, 40, 41, 41bis, 66, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985;
art. 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;
art. 91 2^e lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 §1 Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK:

op tegenspraak ten aanzien van

VOORAFGAANDELIJK

- *Verbeter de identiteit van de derde beklaagde in de dagvaarding als volgt:*

met maatschappelijke zetel gevestigd te
ingeschreven onder het ondernemingsnummer:
BTW-nummer:
stopgezet

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlastelegging B bewezen.

Veroordeelt voor de tenlastelegging B:

tot een **geldboete** van **4.000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft deze **geldboete** voor een termijn van **3 jaar**, doch slechts voor een gedeelte van **2.000,00 EUR**, zijnde 250,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **200,00 EUR**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van **24,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op **168,54 EUR**.

Ten aanzien van tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en B bewezen.

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:

tot een **geldboete** van **16.000,00 EUR**, zijnde 2.000,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft deze **geldboete** voor een termijn van **3 jaar**, doch slechts voor een gedeelte van **8.000,00 EUR**, zijnde 1.000,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **200,00 EUR**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van **24,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op **168,54 EUR**.

Ten aanzien van derde beklagde

Verklaart de tenlastelegging lastens bewezen.

Gelast ten voordele van de **OPSCHORTING** van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van **1 jaar**.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van **24,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op **11,78 EUR**.

HERSTEL

Beveelt aar op vordering van gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel door het uitvoeren van aanpassingswerken op het perceel te kadastraal gekend als meer concreet het ongedaan maken van de doorgevoerde functiewijziging naar wonen en het aanpassen van de toestand conform de vergunde plannen en de vergunning van de deputatie van 25 februari 2021;

Beveelt dat het herstel zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een termijn van 2 jaar na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 50 euro per veroordeelde en per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn.

Machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer beklaagden dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op **25 maart 2025** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

rechter
in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,
met bijstand van griffier